

pågår nu, og jeg kan sige, at de har meget lidt med indholdet i dette forslag at gøre.

Pernille Frahm (SF):

Sådan som jeg læser Dansk Folkepartis forslag til regler for dansk indfødsret, så ville man jo med det forslag, hvis det blev gennemført, være med til at sikre, at den kommende åndselite i Danmark med garanti ville være af udenlandsk oprindelse. Jeg er ikke sikker på, at Dansk Folkeparti har tænkt den konsekvens af forslaget igennem. Man kunne jo spørge sig selv, hvor mange med dansk statsborgerskab der ville kunne bestå de kriterier; jeg tænker på, om man f.eks. har prøvet dem af i sin egen folketingsgruppe, inden man nu overvejer at udsætte alle ansøgere om indfødsret for prøverne her. Jeg skal ganske kort på SF's vegne afvise forslaget.

Karsten Nonbo (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, er forhindret i at være til stede, skal jeg derfor på hans vegne meddele, at Venstre ikke kan støtte forslaget. Det kunne vi heller ikke sidst, da der var et enslydende forslag, som blev behandlet i februar i år.

Vi ønsker i Venstre nogle stramminger i de retningslinjer, der gælder vedrørende indfødsrets meddelelse. Vi ønsker således navnlig, at karenstiden i anledning af alvorligere forbrydelser forlænges.

Da der foregår drøftelser herom imellem en række partier, drøftelser, der forhåbentlig kan munde ud i et rimeligt og menneskeværdigt resultat, agter Venstre i dag ikke at indlade sig i en større diskussion om det foreliggende forslag, som Venstre ikke kan støtte.

Arne Melchior (CD):

Ja, så er den der igen, den gamle vise. Den er ikke blevet kønner siden sidst. Jeg skal henvise til, hvad jeg på CD's vegne sagde, da et tilsvarende forslag var til behandling den 4. februar i år. Sådan et par gange om året så skal vi jo den snavsetøjskurv igennem.

Jeg sagde bl.a. sidst, at jeg egentlig skulle have smudstillæg for overhovedet at deltage i sådan en debat. Og jeg kan godt forstå de ordførere, der har affærdiget det med ganske få sætninger. Det kan jeg godt forstå.

Jeg vil alligevel knytte et par bemærkninger hertil. Der står i beslutningsforslaget, at den, der søger indfødsret, skal have virket til gavn

for Danmark. Gud ved, hvad forslagsstillerne forestiller sig derved. Bemærkningerne giver ikke nogen vejledning. Der står bare, at de ej heller formår at berige landet og den danske hverdag. Jeg har i tidligere debatter her i Tinget stået og remset slægtsnavne i Danmark op, tilvandrede slægter, som har påvirket dansk kultur, den danske historie, dansk velstand og dansk velfærd på fremragende måde, skønt de var første-, anden-, tredje- eller fjerdegenerations indvandrere eller måske netop derfor.

Så er der dette her krav med at beherske det danske sprog. Gud ved, hvad der forstås ved at beherske. Og så er der denne her fuldstændig vanvittige idé om, at man skulle kunne fratages dansk statsborgerskab. Da jeg var dreng, kunne man miste sine borgerlige rettigheder her i Danmark. Det har vi heldigvis for længst afskaffet. Men nu skal vi altså indføre et A- og B-begreb i at være dansk borger, nemlig nogle, der har dansk statsborgerskab for resten af deres liv, og andre, der efter at have fået det ved lov, skal kunne få det frataget igen. Jeg siger bare, at værre kan det vel ikke blive. Jo, det kan det måske, for i bemærkningerne til slut står der, at dette forslag vil blive fulgt op af flere initiativer. Ja, der kunne siges uendelig meget mere.

Jeg har lovet at sige, at den radikale ordfører, hr. Henrik Svane, er bortrejst, og han sagde, at han, uanset hvor stærkt jeg ville afvise dette forslag, ville tilslutte sig mit synspunkt. Men det vil vi nu få lejlighed til at høre af en kollega fra Det Radikale Venstre. Jeg beklager, at jeg ikke var opmærksom på det. Men jeg har i hvert fald holdt mit løfte til hr. Svane.

Jeg kan kun sige: stakler! I anden sammenhæng har jeg i går haft en artikel trykt i B.T., hvor jeg tager afstand fra folk, der optræder, som om de var patentdanskere. Det er jo en grov usandhed, når der i bemærkningerne står, at man vil gøre op med den udbredte forestilling, at dansk indfødsret ikke har en særlig værdi. Hvem har nogen sinde påstået det? Det er sandelig ikke nogen udbredt opfattelse, hverken her i landet eller i andre lande. Vist er det en særlig værdi, en værdi, som jeg har fået forærende, således som forslagsstillerne også har fået den forærende. Vist er vi os bevidste om, at det er en stor værdi.

Men hæderlige, anstændige, medmenneskelige mennesker er altså indimellem villige til at dele værdier, de har arvet, med andre med-